
Úvodník

Konferenci Dějiny staveb jsem od jejího vzniku nevynechal ani jednou, nebo snad nejvýš jednou. Mohu se tedy ohlédnout a trochu bilancovat.

Kromě místa pořádání se již mnohé změnilo, i když nikoli skokem. Někteří zakladatelé již nejsou mezi námi, my tehdy relativně mladí jsme ve středním věku, přibylo mnoho nových jmen. Právě u toho bych se chtěl zastavit. Protože jsem učitel, vnímám jako velmi důležité, aby začínající měli platformu, kde mohou přinést k veřejné opo-
nentuře výsledky své začínající práce. Jsou z různých škol a to je velmi dobře. Až na naprosté výjimky přinášejí své příspěvky skromně, někteří se prezentují jen v „panelárně“, protože ani přednášet nechtějí. Všichni se ale dočkají přátelské atmosféry, v níž bezmála 20 let jsou jejich výsledky diskutovány, brány vážně a podle potřeby vlídně korigovány. Publikovaná forma pak těmto začínajícím dodá potřebné sebevědomí (v dobrém smyslu), že jejich práce není marná a že někoho zaujala a je užitečná.

Nasloucháním smrští referátů bývají sice momentálně vyčerpáni, ale posléze se ukáže, co všechno si vlastně bezděky pamatují a jak je to posunulo dále ve způsobu uvažování. Zvláště pak, když se setkají s dalšími specialisty mezi sebou – archeologové se stavebními historiky, s historiky i regionálními důkladnými znalci i odborníky na moderní možnosti dokumentačních technik.

A proto považuji dlouhodobě konferenci v Nečtinech, nyní Plasích, tedy lidově tudíž v „Pláčtinech“, za nepostradatelnou a nadále nezbytnou.

Když už jsem se dotkl mezioborovosti, jen škoda, že ve vějíři specializací soustavně chybějí restaurátoři, kteří se výzkumu hmotné podstaty památek všeho druhu bytostně dotýkají, mají nám co říci a myslím, že i naše „pláčtinské“ obory a meziobory zase jim.

Velké poděkování patří pořadateli konference a vydavateli konferenčního sborníku, Klubu Augusta Sedláčka z. s. v Plzni a z jeho členů neúnavnému Petru Mikotovi, bez něž by konference ani publikace nebyly možné, za jeho neustálou vlídnost a trpělivost a také všem, co pro frekvenci konferencí zajišťovali a zajišťují exkurze. A nakonec poděkování rovněž neúnavnému, téměř neviditelnému, přesto však důslednému Petru Rožmberskému, který mnoho let hlídá ve sborníku citace, logickou i jazykovou správnost psané podoby příspěvků.

Michael Rykl